

TOP

NR. 1 • 1966 • KRONER 1.85

POP

ELVIS FINIS....

NU KOMMER »HELP« • VORT
SPECIALE: FOLKEMUSIK...

Halløj i byen med 5 gentlemen! Hvem er MASTER JOSEPH? Festlige farvebilleder af George Harrison, Cæsar, Paul McCartney, Ringo, The Queens og The Who's - og en fantastisk gigant af John Lennon og Paul

+ BARRY McQUIRE

TOP POP

Redaktion, annoncer og ekspedition:
Linnesgade 25, København K.
Telefon Minerva 1650
Udgiver: Jørgen Lademann
Redaktør: Carl W. Bærentzen
(ansvarshavende overfor presseloven)
Tryk: Fr. Martin, Christiansfeld
Løssalgsspris pr. nummer: kr. 1,85
Top-pop udgives af forlaget Skrifola a/s
i samarbejde med månedsbladet Vi
unge/Film-journalen og udkommer den
15. i hver måned

De hæsligste har store rejseplaner

The Ugly - således kalder fem københavnere sig, når de forener sig i deres musikalske sammenspil. Ellers hedder de **Max, Tom, Jan, Kelvin og Esben**, og de er mellem 16 og 19 år. De har alle tidligere spillet med i andre orkestre bl. a. The Mods, der spillede på Bakken sidste sommer, The Harmony Spooks, The Avengers og The Dirty Things. Det er ikke mere end et par måneder siden **The Ugly** fandt sin nuværende besætning,

USA's TOP - er engelsk

Det er jo som bekendt englænderne, der dominerer verdensmarkedet for top-pop. Det kan vi hurtigt blive enige om.

The Beatles er som bekendt lige så populære i USA som i deres hjemland, men der er et andet engelsk orkester, som amerikanerne efterhånden helt har taget til sig som deres eget. Hvem er det? »The Dave Clark Five« Dave og hans gruppe er i dag mere tiljult i staterne end hjemme i England. De har måske netop derfor lagt deres stil om en hel del så den minder endnu mere om The Beatles end noget andet orkester gør.

The Ugly. Fra venstre: Kelvin, Tom, Jan, Max og Esben.

men takket være deres rutine har de allerede fået et fint sammenspil, som da også har sikret dem en pæn succes.

Efter en omfattende tourné gennem Jylland skal de til Finland, men inden gruppen drager afsted, vil de have et par pladeindspilninger bag sig. Tournéeen i Finland ventes at ville vare nogle måneder, og herefter tager **The Ugly** til Australien, hvor en lang række engagementer venter på dem.

- den der ler sidst...

Da **Sonny og Cher**, amerikansk sanger-ægtepar, havde sunget »se på os« så mange gange, at folk også begyndte at høre efter dem, vendte det op og ned på deres tilværelse.

For seks måneder siden blev de sat på gaden, fordi de ikke kunne betale huslejen.

Forleden købte de en villa i Hollywood i spansk stil - og lagde 700.000 kr. på bordet.

Pengene har de tjent på at erklære deres kærlighed til hinanden - offentligt.

De fleste i show-business anser det for skadeligt, hvis det kommer frem, at de er forlovet eller gift. Sonny og Chers »guldæg« er, at de fortæller alle, der gider høre på dem, at de efter to års ægteskab stadig elsker hinanden lige så meget som da de rejste på hvedebrødsdage.

Og publikum synes, at det er noget af det allersødeste.

»I Got You Babe« sang de og tjente masser af penge. Den blev en million-sælger.

Sonny - med efternavnet Bono og professionel komponist gennem flere år, mødte Cher le Pierre, 18 år og datter af en skuespillerinde, i en restaurant i Hollywood.

Hun sad sammen med en af Sonnys venner. - Senere byttede vi borddamer, siger Sonny. Min ven fik min veninde, og jeg fik Cher.

De blev gift og tog til England, pigtrådens fødeland, hvor flere af deres landsmænd har søgt lykken - og fundet den. Det gjorde Sonny og Cher også. I løbet af to uger havde de fortalt det halve England, hvor lykkelige de var.

Nu får Sonny råd til at flytte sit piano ind i stuen. Tidligere komponerede han sine og Chers hits i en garage, fordi de ikke havde noget sted at stille klaveret.

De to unge er dog ikke elsket alle steder med deres outrerede påklædning. For nogen tid siden blev de smidt ud fra en kendt restaurant i London.

Det var efter den episode, Sonny skrev »Laugh At Me«.

Det er dog tilsyneladende de unge elskende, der ler sidst.

Deres indtægt i år bliver omkring 14 mill. kroner.

TV-ROLLE TIL ◀ MARIANNE

OOOOOOOOOOOOOOOO

Der er ordentlig kommet vind i sejlene for den 17-årige **Marianne** fra Lundby teglværk. Hun skal nemlig til foråret spille hovedrollen i en TV-film. Filmen skal optages på en tur i veteranbil fra Spanien til Danmark. Hvem hendes medspillere skal være vides endnu ikke, men hvis manden bag filmen, **Hans Vangkilde**, kan få Mariannes broder overtalt, bliver det ham der skal være den ene af de kun fire personer, der skal medvirke i filmen.

OOOOOOOOOOOOOOOO

Det bliver dog ikke første gang Marianne viser sig på det hvide lærred. Hun har som kun 15-årig spillet med i filmen »Mellem venner«, i hvilken hun optrådte i BH og trusser. Hun har også figureret i biografreklamer adskillige gange.

OOOOOOOOOOOOOOOO

Selvfølgelig har Marianne heller ikke ligget på den lade side med hensyn til sangen. Hun har - siden hun trådte sine første barnesko - sunget rundt om i foreninger og forsamlingshuse. Marianne har indspillet flere gramfonplader i Tyskland for selskabet Philips, men endnu ingen herhjemme. Hun har nu planer om at synge med et sjællandsk pigtrådsorkester »The Skeiwater«. Mariannes manager er de berømte »Jan & Kjeld«s far, som netop - for Marianne - har sluttet kontrakt med et dansk grammofonselskab.

José og Daimi

Efter Gitte, Dorte, Jette Ziegler og Annie Lykke er det nu **Daimi's** tur til et gennembrud i Tyskland.

For kort tid siden indspillede hun i Hamburg et af sine kendte danske numre: »Perry, han si'r« på tysk. Den fik titlen »José sagen...«, og Daimi er her fotograferet efter optagelserne med José.

En omgang bowling skal der nu til en gang imellem, når man vil vise hvad man duer til.

En skål for en dejlig aften i »Le Carrousel«.

En - to - tre - og så til venstre. Top Pops medarbejder lærer at danse Zorba.

Vi kan nu også blive sultne, men heldigvis er der ikke så langt til nærmeste pølsevogn.

Top Pop mødte »de fem gentlemen« på Grand Hotel i København. - Fra venstre: Christer Petersson trommer, Benny

Andersson piano, Jean Frisk sologuitar, Lennart Hegland bas, og Svenne Hedlund rytmeguitarist og sanger.

HALLØJ

med fem gentlemen

- I BYEN

Det er måske ikke helt som på billederne, vi plejer at se det svenske toporkester »The Hep Stars« med hvide skjorter og slips. Men sådan tog de sig ud, da vi mødtes for sammen at tage en tur rundt i København. Det snart traditionelle lange hår er de selvfølgelig alle udstyret med, for ikke at tale om armbånd og ringe, som er alt dominerende. - Men de kan bare lide at være sådan klædt. Velsoignerede er gutterne såmænd også. De går da i hvert tilfælde til DAMEfrisøren 3-4 gange om ugen. Som regel til stor forvirring for resten af kunderne.

»Hepperne«, som de kalder sig indbyrdes, var på weekend-besøg i København for at more sig, noget de normalt ikke kan afse tid til, da de spiller 5-6 dage om ugen. - Men vi ville fejre os selv, siger Benny, som er gruppens pianist. - Vi har nemlig fået udsendt en LP, på hvilken selveste »The Shadows« har skrevet en melodi specielt til os. Den hedder »We and our Cadillac«. Apropos Cadillac. Vi har forresten købt en splinterny i sort. Den er specielt bygget med ni sæder i. Det var nu også noget af en ordentlig udskrivning for os. Den kostede 90.500 sv. kr. 100 kr. dyrere end den svenske konges. Slet ikke dårligt, når man tænker på, at »Hep Stars« først begyndte at spille i marts i fjor. Ikke desto mindre har gutterne allerede haft seks hit, og været med på de svenske hitlister hver eneste uge.

Vi startede vor aften fra Grand Hotel, hvor

»Hep Stars« var indkvarteret. Vi blev enige om, at nu skulle byen væltes. Det blev nu ikke så meget os, der kom til at vælte den, men omvendt. Næppe var vi kommet over Rådhuspladsen og ned på Strøget, før nogle unge piger og deres sheiker genkendte deres idoler. Så var det om at komme væk i en fart, hvis man ville beholde slipset på resten af aftenen. Vi gik da efter Svennes forslag i »Le Carrousel«, og det var lige noget for svenskerne. »The Hitmakers« spillede, og det mente »Hepperne« ikke kunne gøres bedre. Den helt store bifaldsorkan udløstes, da hus-orkestret, til ære for vore gæster, spillede »Brand New Cadillac«, som har været en af »Hep Stars« største succes'er i Sverige. (Dette kom nu også til at koste Benny en omgang til »Hitmakers«).

- De danske piger er nu ganske søde, betroede Svenne os, efter at have underholdt en pige i længere tid på dansegulvet med sin egen specielle måde at danse shake på, - og så danser de også meget godt. Kun en ting kunne jeg tænke mig anderledes: at de bevægede sig lidt mere, når de danser.

Det var efterhånden blevet ud på de sene timer, da vi blev enige om at bryde op og gå hver til sit, inden vore svenske venner næste dag igen måtte hjem til fosterlandet, hvor en masse engagementer ventede. Blandt andet 10 TV-film de selv skal producere med salg for øje til hele verden. Så vi skal nu nok få mere at se til »de fem gentlemen« i fremtiden.

cæsar er blevet vor store folkesanger-helt ★ ★ ★ ★

Læs artiklen HIL, CÆSAR i Vi Unge's februar-nummer.
Nyt stort farvebillede af den danske folkesangerhelt.

Det kan godt se ud, som om »Scandinavian Four« forsøger på at reklamere for et eller andet tandpasta-firma, men i dette tilfælde er det kun til ære for fotografen, at de ser sådan ud. Fra venstre til højre er det: Poul Rudi, John Mogensen, Erik Jensen, Kaj Berglund.

**vort
speciale:**

FOLKEMUSIK!

»Scandinavian Four« er den sidste nye sangkvartet her i landet, men kvartetens medlemmer er gamle kendinge. Teen-agere kan man heller ikke kalde dem. **John Mogensen** og **Poul Rudi** – der i 1956 startede »Four Jacks« sammen med Otto Brandenburg og Bent Werter – er henholdsvis 37 og 35 år. De to sidste medlemmer af »Scandinavian Four«, er 31-årige **Erik Jensen**, som mange kender fra »Three Jacks«, samt kvartetens helt nye mand **Kaj Berglund**, som har rundet de 35 år.

Overfor »Vi unge« afslører John Mogensen – der er nerven i kvartetten, idet han arrangerer alle numrene – at »Scandinavian Four«s repertoire vil spænde vidt. Man er i gruppen lykkelig for, at folkemusikken er slået så godt igennem herhjemme og en væsentlig del af repertoiret vil bestå af folkemusik.

Men ingen af de fire vil undvære de gamle »Evergreen«s. Siden »Four Jacks« i 1956 startede sin meget fine karriere, som sluttede med udgangen af 1963, har de swingprægede numre haft en stor plads i John Mogensens hjerte, og han lægger da heller ikke skjul på, at numre med inspiration hentet fra Mills Brothers og Four Freshman vil få en lige så

stor plads som folkemusikken.

De støbende »kugler« til »Scandinavian Four« blev affyret af John Mogensen. Han fik ad omveje at vide, at Three Jacks skulle opløses, fordi James Rasmussen ville prøve lykken i Amerika. Han kontaktede Poul Randi og Erik Jensen, mens Kaj Berglund »ude i byen« hørte om planerne med et nyt vokalsemble. Han ringede John Mogensen op og »Scandinavian Four« var en realitet.

Deres første plade er allerede kommet på markedet, og bl. a. radiotransmissioner har gjort deres til, at »Scandinavian Four« allerede

har fået slået sit navn fast i den musikglade befolkning. Det ene af numrene på den første plade har John Mogensen skrevet. Det er »SE OP STIL HØJT«, som er inspireret af det gamle »Wild West«. Den anden side er blevet brugt til den gamle »Evergreen« – DRØMME.

Som en slutbemærkning kan det fortælles, at kvartetens medlemmer naturligvis håber på succes, og efter at have hørt deres første plade – som er af høj kvalitet rent musikalsk – er vi ikke bange for på forhånd at sige, at hvis standarden fra første plade holder, så er successen hjemme.

Poul Rudi ser ud til at nyde de toner, som John Mogensen frembringer på sin »Melodica«. De to var med til at starte »Four Jacks«... men efter en pause er de nu sammen igen.

CLIFF SAGDE »OUR LOVE« TIL FRK. FAYE

En kvindelig stjerne, som ikke gør livet sværere for pressesekretærer, er den australskfødte **Faye Fisher**, der var med **Cliff Richard** på hans sidste tourné. Cliff skaffede hende hendes første plademelodi fra Amerika, »Our Love«. Den slog ikke an, men hendes sidste, »Oh, Heartache You're Bothering Me«, er bedre! Da en fotograf fra EMI kom hjem til hende for at tage billeder af hende, havde hun pelskåbe på, skønt det var en særdeles varm efterårsdag. Efter at han havde taget en to-tre billeder, bad fotografen hende tage pelskåben af. – Med fornøjelse! svarede Faye og gjorde det. Nedenunder havde hun imidlertid kun det på, som De kan se på billedet! Vi behøver næppe at fortælle, at fotografen skyndte sig at tage flere billeder!

Master Joseph and his Disciples

præsenterer sig på plade

Det er ikke let for pigtråds-orkestre uden for København at få lejlighed til at indspille plader, og dermed gøre sig noget håb om at blive kendt over hele landet.

Men nu er det lykkedes for det knapt et år gamle Århus-orkester med det imponerende navn »Master Joseph and his disciples«. Ikke mindst derfor er forventningerne spændt i forbindelse med deres første skive, der udsendes af Sonet. A-siden er en folkesang, »Donna, donna, donna«, der er præsenteret herhjemme i en indspilning med Donovan. På bagsiden synger og spiller de unge århusianere »A well respected man«.

Trods titlen er det alt andet end salmer den århusianske femmands-gruppe synger. De indrømmer, at deres store forbilleder er The Rolling Stones, og at de synger nogenlunde i samme stil – dog naturligvis med deres helt specielle særpræg.

I hverdagen hedder Master Joseph Steffen Berg, 20 år og uddannet som kontormand. I øjeblikket er han dog – egentlig mod sin vilje – arbejdsløs. Ingen firmaer i Århus vil antage Steffen på grund af hans store hårmanke – 20 centimeter er det blevet til i løbet af det sidste år. Derfor lever han udelukkende af at være musiker – og lever ganske godt alligevel.

Kammeraterne – disciplene – har gode, borgerlige erhverv ved siden af: **Karsten Rostgaard**, 19 år, er typograf ligesom den 17-årige **Ole Berg**, 21-årige **Jens Erik Jacobsen** er ekspedient i en musikhandel og **Palle Wiinholt** på 18 år i lære som manufakturhandler.

De har i alt investeret for 30.000 kroner i instrumenter. Siden starten i januar i år har de tjent så mange penge, at det har været muligt at afbetale omkring halvdelen af beløbet. Hver lørdag og søndag og ofte også et par gange midt i ugen er de ude, hvilket vil sige i det meste af Jylland. Efter plade-debuten venter de at få hele landet som arbejdsplads.

»Master Joseph and his Disciples« fremtræder altid i ulasteligt hvidt tøj – nærmest indsyet murerstøj. Derfor har de flere steder fået tilnavnet »de døde murere fra Århus«. Men det varer kun, til de tager fat på at spille – så er de alt andet end døde.

På grund af sin hårpragt kaldes Master Joseph for den Nye Peter Belli. Det er han ikke ked af, og ligesom Samson er Steffen klar over, at det meste af styrken sidder i håret.

– Ikke for alt i verden vil jeg klippe det ned til almindelig, borgerlig længde, siger Steffen. Så er der ikke noget at gøre ved, at jeg ikke kan få et almindeligt arbejde ved siden af.

Kønne piger og søde hunde er altid godt stof

Han er altid ude efter specielle fiduser i pladeland. Da EMI fandt ud af, at deres nye Columbia kunstnerinde, **Lady Lee**, der debuterede med »My Whole World Seems To Be Tumbling Down«, var formand i »Foreningen til Afskaffelse af Grusomme Former for Sport«, var det lige vand på deres mølle.

Lady Lee rykker selv aktivt i marken med fordærve kød, sprøjtevæske med anisolie og endda røgbomber for at få jægere og hunde til at tabe farten af ræver ved de traditionelle engelske rævejagter. Til at beskytte sig mod ophidsede jægere har hun anskaffet sig en livvagt – en stor Grand Danois, **Nero**. Indendør nøjes hun med to mindre udgaver af hunderacen, de to chivarer (mexikanske dværghunde) **Bowbell** og **Pinky bell**.

ELVIS FINIS

Hvad er der sket med Elvis Presley? Er han færdig? I hvert fald synes det, som om han er meget hastigt på vej retur.

Har Beat-musikken eller folke-musikken helt slået den før så for-guede pophelt ud? Eller er det bare ikke mere smart at være Elvis-

fan? Idag er det moderne at lytte til Dylan og Donovan og Elvis synes at høre noget uendelig fortidigt til. Er det virkelig sådan?

Top-Pop har ladet spørgsmålet gå videre til en håndfuld køben-havnske unge ...

Ole Nielsen, 14 år.
Jeg synes ikke, Elvis er særlig imponerende.
Jeg kan bedst lide at lytte til The Shadows, især deres guitarspil. Og Rolling Stones.
Jeg indspiller alle de gode numre på bånd.

Vibeke Halding, 14 år.
Elvis, næ fy for pokker. Både hans stil og hans udseende taler imod ham.
Jeg så The Pretty Things i KB-Hallen, og der blev jeg meget begejstret. Men The Beatles er da også gode, og Donovan er jo helt speciel.
Jeg køber mange af deres plader.

Kim Jespersen, 14 år.
Jeg bryder mig i alt fald ikke om Elvis.
Mine favoritter er The Beatles og Bob Dylan.
Jeg køber masser af deres plader.

Ib Petersen, 16 år.
Det er alt for sukkersødt. Rolling Stones og Donovan, det er noget af det bedste.
Jeg har heldigvis en båndoptager, så er jeg fri for at købe alle de plader.

Jimmy Jensen, 15 år.
Elvis, den flødebolle, det er ikke lige mit nummer.
Næ, lad os få Bob Dylan, Donovan og The Pretty Things, det er da noget at tale om. De har en tiltalende musikform. Ja, jeg køber skam nogle af pladerne med dem.

Hans Jørgen Hansen, 14 år.
Elvis bryder jeg mig ikke særlig meget om, så er Cliff alligevel bedre.
Tja, Beatles er nok dem jeg bedst kan lide. Det er nu også fordi de er langhårede, det virker meget tiltalende, synes jeg.
Jeg køber ingen plader med dem, men til gengæld har jeg en hel masse af deres melodier på min båndoptager.

Helen Vilhelmsen, 15 år.
Jeg mener ikke, Elvis er færdig, og jeg køber da også nogle af hans plader, selv om han måske ikke ligefrem er min favorit.
I øjeblikket kan jeg bedst lide The Beatles, de spiller i en god stil som er meget iørefaldende. Jeg køber deres plader og vil gerne se deres film, når den kommer op herhjemme.

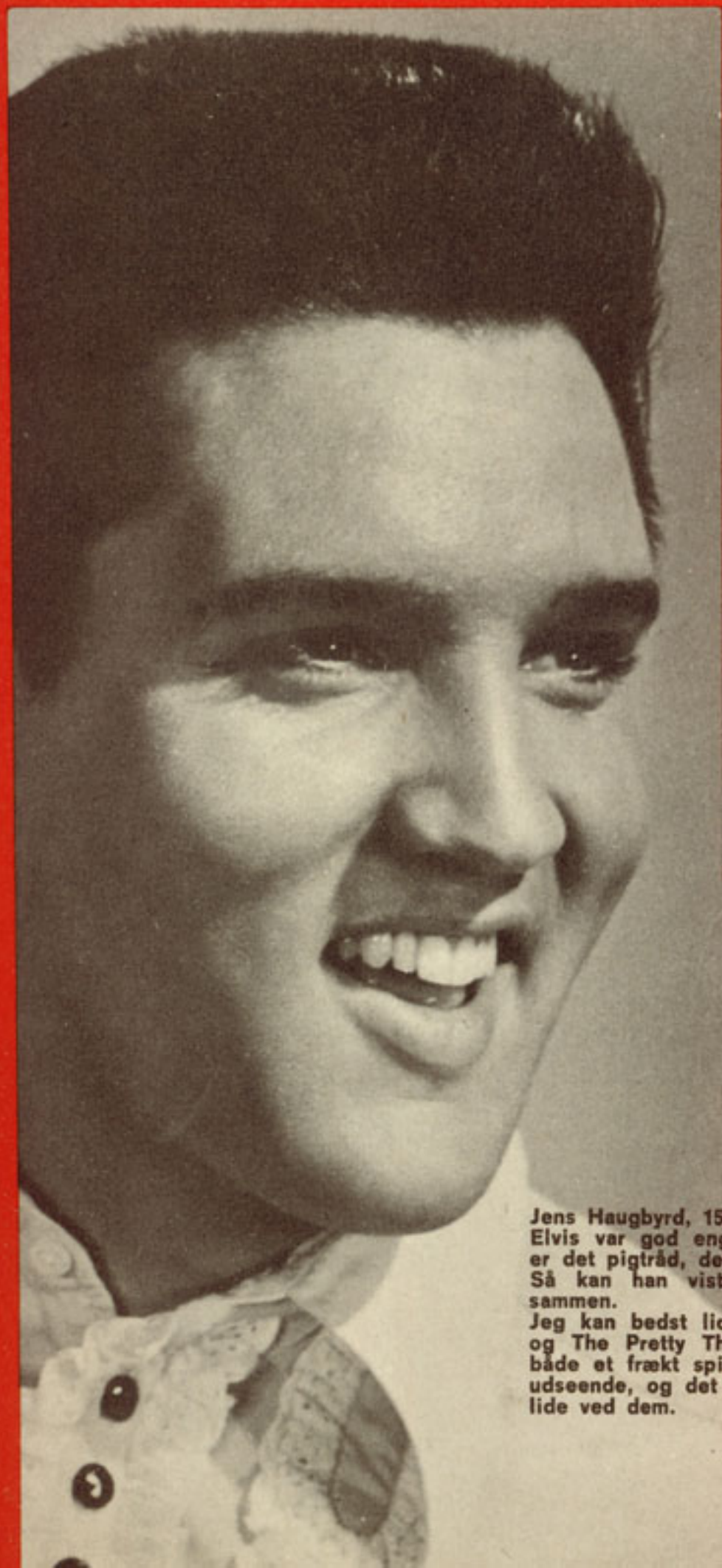
Helen Vig Jensen, 16 år.
Jeg bryder mig hverken om Elvis' stil, sang eller udseende, så er alt vist sagt.
Det er noget helt andet med Bob Dylan og Donovan. Jeg tror, de er i stand til med deres folke-musik at slå beat'en ud.
Jeg indspiller melodierne fra radioen på min båndoptager.

Susanne Placing, 14 år.
Elvis er jo altid moderne, det er der vist ingen tvivl om. Jeg har da også en hel del af hans plader.
Men bedst kan jeg nu lide Peter and Gordon. De spiller i en god stil.

Loa Boye, 15 år.
Nej tak til Elvis!!!!
Jeg kan mægtig godt lide Bob Dylan og Sonny Boy Williamson. Folkemusikken synes jeg knald-godt om, den er der da nogen mening med. Ordene altså.

Jens Haugbyrd, 15 år.
Elvis var god engang, men nu er det pigtråd, der er moderne. Så kan han vist godt pakke sammen.
Jeg kan bedst lide Bob Dylan og The Pretty Things. De har både et frækt spil og et frækt udseende, og det kan jeg godt lide ved dem.

THE QUEENS

**vil helt frem i rampelyset.
Læs mere om dem på næste side**

Ameri- kansk TOP-POP SHOW

af Gerry and The Pacemakers.

Vi tipper, at det gav et gib i Steen Gregers, da de chokoladefarvede dejlige Supremes pludselig stod på lærredet og sang

Nu bliver der larm-på-dren-gen i biograferne. Som et lyn fra en klar himmel fik film-direktør Steen Gregers chancen til at købe den amerikanske film »The T.A.M.I. Show«. Og hurtig som han er, slog han til.

På Constantin Films - det er Steen Gregers selskab - sad hele personalet i kontorets biograf-rum og jublede. Hold da helt ferie, som de pæne damer og ditto herrer jublede, da Chuck Berry gav det bedste han formåede, og da Mick Jagger og de andre Rolling Stones viste, at de nok skulle sætte alle andre medvirkende i filmen på plads - hårdt trængt

rundt i landet - i biograferne

»Baby Love« og selskabets presesekretær Katja Hein, drømte sig selv tilbage til Rhodos - til de sjove små cykel-både, sommerturisternes yndlingslegetøj, når temperaturen sniger sig op over de 35 grader - da de friske amerikanske drenge, The Beach Boys, sang »Sidewalk Surfin«.

Denne film - som byder på TOP-POP i bedste BEAT-rhythmer og som altså indeholder en række HIT's står foran sin danske premiere. Hvad den kommer til at hedde, vidste ingen endnu ved redaktionens slutning. Men den skal nok blive bemærket. Stol på det...

FRANCOISE - I GULDSTOL

Det kan ofte - mellem kolleger - være svært at anerkende hinanden. Men det behøver ikke altid at være tilfældet. Som nu i Paris' Olympia, hvor Francoise Hardy optrådte sammen med vokalgruppen Les Compagnons De La Chansons. Disse meget musikalske herrer fandt, at den bly Francoise havde gjort en så fortræffelig kunstnerisk indsats, at de løftede hende ud fra tribunen og bar hende i guldstol til garderoben, hvor de fejrede hende.

EN BEATLE I NÆRBILLEDE

SÅDAN ER MIN BROR - PAUL

fortæller Michael McCartney i en kæmpeartikel som begynder i VI UNGE's februarnummer, der udkommer om 14 dage. - Bestil bladet i dag hos Deres bladhandler. Det bliver hurtigt udsolgt.

EN BEATLE I NÆRBILLEDE

Vi Unge koster kr. 2.85 og det kan fåes overalt den 31. januar

Let kort

Cliff Richards nyeste plade, »Wind Me Up« fik en meget hård medfart af kritikerne. Ikke desto mindre nåede den 9 dage efter udgivelsen op på 17. pladsen på ugens top 100-liste, og det var et bedre resultat end Cliff's forudgående plade »The Time In Between«. - Det beviser blot, siger Cliff til New Musical Express, at man skal sluge kritikken, men huske at komme lidt salt og peber på...

Marianne Faithfull faldt i sit hjem. To timer senere fødte hun - to måneder for tidligt - en sund og rask dreng, som nu er døbt Nicholas...

P. J. Proby aner tydeligvis ikke, hvad han skal gribe til p. t. Kabaret-debut'en er droppet midlertidigt. Hans manager er fyret. Aftaler med TV-stationerne ændres. Helst vil han tage en månedlang ferie nu efter at hans jule-EP nåede så forrygende salgstal...

Apropos kabaret. Cilla Black overvejer at sige ja til et stort tilbud fra det fornemme Savoy-hotel, hvor vor veninde »Birds and Bees«-Alma Cogan ellers er favorit-entertainer...

Paul McCartney er blevet meget begejstret for den festlige Donovan-LP »Fairytale« (som herhjemme er udsendt af Pye gennem Mørks Musikforlag).

KAMPEN ER HÅRD

★★★★★ MEN THE QUEENS VIL TIL TOPS

Helt let bare at stille op og spille, uden nogen som helst musikalsk baggrund at bygge på, er det ikke. Men »The Queens« har ikke tabt modet. Selv om de herhjemme ikke har haft det store gennembrud, venter de dog stadig på en dag at få en plade udsendt, og måske komme med på hitlisterne.

Deres debut blev gjort i »Hit House«, hvor de konkurrerede om Danmarksmesterskaberne, dog uden at blive placeret. Herefter fik de

engagement i sommerferien 14 dage i Nyhavn 41.

Kort tid efter fik pigerne tilbud om at spille i de svenske folkeparker, og det var en chance, de ikke kunne lade gå fra sig. »Dronningerne« tog til Sverige, og der fik de den succes, de længtes efter herhjemme. I Malmø blev scenen, under en optræden hvor pigerne kastede sig rundt på gulvet under sangen, totalt stormet. »The Queens« måtte flygte ad

bagvejen ud på dametoiletterne. Men heller ikke her var de i sikkerhed. Døren blev brudt op, så de fire piger måtte ud af vinduet, og under politiets beskyttelse hjælpes bort fra byen.

Det kræver hård træning at tage kampen op mod de mandlige konkurrenter, og der er langt for en grøn amatør til hitlisternes tinder. Men »The Queens« skal have et godt ord med på vejen. Marianne Hall 18 år, Linda Hansen 17 år, Lise Nørvig 17 år, og Hankie 19 år, havde aldrig spillet før, da de fandt på at danne et orkester. Det skete netop for et år siden. De har taget kampen op for at komme frem.

Uden på noget tidspunkt at tabe modet.

SOMEONES

SIGER STOP

- mens legen er god

Der gik mange rygter om SOMEONES, der på et år nåede mere end andre orkestre kan nå på 5 år. Men nu er det sket.

Palle Hvitfeldt - i inderkredsen kaldet Palle POPIS - har giftet sig med telefonistinde frk. Fischmann. Han fortsætter i sit job, hvor han har en ganske god løn som kedel- og kleinsmed. Palle er udlært, så chancerne for at kunne forsørge konen uden supplerende indtægter fra Palles stemme er gode.

Brødrene Flemming og Jørgen Lyngholm startede det populære orkester, som TOP POP netop har bragt et kæmpefarvebillede af, men gruppen har altså besluttet at holde op, mens legen er god.

- Vi skiltes i bedste forståelse. Jeg startede gruppen, og jeg har rettighederne på navnet SOMEONES, som ingen får lov at benytte, da jeg ikke ønsker navnet ødelagt af en mindre god rekonstruktion af orkestret. SOMEONES kommer ikke til at eksistere mere. Vi har haft en herlig tid. Godt kammeratskab. Flemming og jeg har netop overstået et besøg hos vores frisør, der tog det meste af vores hårpragt, fortæller Jørgen Lyngholm.

Tourneen til Manchester måtte annulleres. Kontrakter fremover er ikke længere gældende. En mængde komplikationer følger i kølvandet efter en opløsning af en dansk topgruppe. Koncertbureauet og managerfirmaet SBA må redde en del af kastanierne ud af ilden, og sætte andre orkestre ind, hvor SOMEONES skulle have været. Fans i massevis har ringet telefonrådene glødende til familien Lyngholms hjem på Nørrebro. Telefonen har ganske simpelt ikke stået stille i de dage, nyheden var helt frisk.

Om tendensen fra pigtråd mod anden musik er ved at være her, kan endnu ikke siges, men i løbet af et år, skal der nok vise sig noget.

Flemming er netop blevet ringforlovet med verdens sødeste pige - hvis man da skal tro ham - og studierne til entreprenør fortsættes efter et års afbrydelse. Flemming vil også lære at spille på guitar (rigtigt), og er begyndt at sætte sig ind i den klassiske guitars problemer. Også det at spille guitar som jazzguitarist har hans interesse, men først klassisk guitar. Så går det hele lettere.

Jørgen er gift og har en søn på 2 år ved navn Brian. Hans kone og sønnen har alt for længe måttet undvære Jørgen i week-enderne, når arrangementerne i provinsen kaldte. Pladsen som familiefader kan nu udfyldes. Og Jørgen, der har et borgerligt erhverv som rør lægger, påbegynder atter studier til ingeniør.

Hans Andersen og Finn Dalhart vil øjensynligt fortsætte med musik som indbringende hobby. Men SOMEONES er ikke mere.

Hvem der vil overtage SOMEONES plads mellem vore populæreste orkestre - må tiden vise. Pladsen er ledig.

De forlod scenen, mens legen var god.

HELP!

Kommer

NU!

Som den skarpsindige læser vel næppe har kunnet undgå at bemærke, har vi i dette nummer af TOP-POP strøet en række farvebilleder af The Beatles rundt om i bladet.

Det skyldes ganske enkelt, at Beatles-filmen »Help« meget snart får sin danske premiere - håber filmselskabet United Artists. Man har i hvert fald gjort et stort forarbejde for at gøre en undrende verden opmærksom på at dette var - sagen ...

Fra London udsendtes en »Help«-gesandt, som holdt hof på Europas førende hoteller. Her - på Royal-hotel - havde han spredt i tusindvis af farvefotos fra filmoptagelserne rundt i sit værelse, og på skrivebordet vidnede små visitkort om, at størsteparten af den danske presse havde, eller agtede at aflægge den fremmede et høflighedsbesøg.

Hvorfor alt dette postyr?

Ingen har kunnet svare på spørgsmålet. Man kunne selvfølgelig gøre sig sine tanker om nødvendigheden af den slags top-besøg, hvis der havde været blot antydningen af chance for, at Beatles selv var kommet hertil i forbindelse med premieren. Men nej. Det lå desværre sådan, at det ikke kunne lade sig gøre.

Men filmselskabets udsending havde virkelig dejlige farvebilleder i sine æsker. De vidner om - ganske som kritikerne i de lande, hvor filmen allerede har haft premiere beretter - at fotografisk og teknisk er filmen »Help« lidt af en perle.

Det tror vi gerne på ...

CHRISSIE OG MICK

I sidste nummer af TOP-POP bragte vi et billede af den engelske topfotomodel Jean Shrimpton og hendes boyfriend, skuespilleren Terence Stamp da de sammen ankom til premieren på »Offer for en samler« på Columbia-biografen i London.

Denne gang har vi et billede af Jeans lillesøster Chrissie Shrimpton og hendes boyfriend Mick Jagger, da de sammen passerede London Airport på vej fra San Francisco til Paris, hvor de skulle på weekend-besøg.

SPAENDENDE EKSPERIMENT

Banjo-John og Clidows nye mand, Helmut Ozolins

For et halvt hundrede år siden lancerede de store jazz- og danseorkestre den store guitar-banjo med 6 strenge. Instrumentet vandt imidlertid ikke indpas, fordi man fandt dets tone for hård. Guitar'en blev foretrukket. I dag er guitarbanjoen lidt af et klenodie, et museumsstykke. Det seriefremstilles ikke mere. Enkelte instrumentmagere laver dog for sjovs skyld lejlighedsvis enkelte eksemplarer.

Nu har John Kjærgård fra The Clidows, fremskaffet et af disse spændende instrumenter, et fint strengeinstrument af ædel mahogni. For at få det rigtige klangbillede frem har John eksperimenteret sig frem til at lade lyden gå gennem en sang-mikrofon - som det fremgår af billedet, der er taget under en prøve.

Også i udlandet har man eksperimenteret med guitar-banjo'en. På musikmessen i Frankfurt forsøgte man at anbringe mikrofoner på bagsiden af trommeskindet. Trods ihærdige forsøg med forskellige forstærkeranlæg, faldt resultatet uheldigt ud.

Nu mener Clidows-folkene altså at tiden er inde til at præsentere The new Clidows-sound, idet man dog i starten kun vil benytte guitar-banjoen i specielle numre. Gruppen består ellers uforandret af tre guitar'er og rytme.

THE WHO - det er sagen...

**Ikke mindst efter deres
pladesukces »My Generation«**